

jaar).
De inleidende teksten vatten Ludo Simons' beroepsfuncties samen: conservator van het Archief en Museum voor het Vlaams Cultuurleven (AMVC), stadsbibliothecaris, universiteitsbibliothecaris, hoogleraar, én zijn speciale interesses voor het Neder-Duits, de Letteren in Noord en Zuid, cultuur en tolerantie en de Vlaamse Beweging. Dit gedeelte wordt afgesloten met een indrukwekkende bibliografie.

De bijdragen worden verder gegroepeerd rond vier thema's: 1. De Lage Landen, Nederlands, Nederduits; 2. Het boekenvak vroeger en nu; 3. Bibliotheken en verzamelaars; 4. Nederlandse Letterkunde. Elk thema wordt afgesloten met een bijzondere bijdrage, een brief, een schets, een gedicht van een bijzonder persoon als Kees Fens, Hugo Claus, Anton Korteweg, Hubert van Herreweghen, zijn vrouw Jo Gisekin...

Het moet een hele warme eer zijn als je vrienden, collega's, leraren of leerlingen, familie en vakgenoten je een *Liber amicorum* aanbieden. En voor een buitenstaander? Toen ik eerst de inhoud doornam dacht ik: veel onderwerpen die mij niet zo bekend zijn. Daarna herken ik de personen uit het vakgebied die een bijdrage hebben geschreven. Ik ben benieuwd naar wat ze schrijven en naar wat hun raakvlakken zijn met Ludo Simons. Er zijn ook onderwerpen die mijn aandacht trekken, waar ik meer wil van weten. Op het eind heb ik – een buitenstaander – al bij al een groot deel van dit *Liber amicorum* gelezen. Boeiend zo'n *Liber amicorum*, niet alleen om Ludo Simons en zijn werk beter te leren kennen, maar ook de hele hap uit het boekenvak waarvoor hij belangstelling heeft. 'Ik' – een *Liber amicorum* lezen doe je heel persoonlijk: jij leest dit en ik lees dat. Heerlijk dit *Liber amicorum*, een echt vriendenboek.

LetterS in de boeken: Liber amicorum Ludo Simons. - Kapellen: Pelckmans, 2004. - 367 p. - ISBN

Mia Brugmans, *Business Intelligence Inbev*
mia.brugmans@interbrew.com

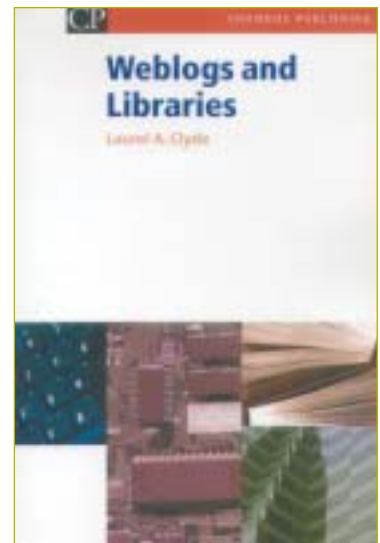

Weblogs en bibliotheken

In juni 2005 lanceerde de VVBAD in alle stilte een weblog of blog: VVBAD blog (<http://vbad.typepad.com/blog>). Een blog is een soort onlinedagboek, een website met berichten die in de eerste plaats chronologisch geordend worden met de meest recente bovenaan. Zijn er heel wat blogs die de persoonlijke gevoelens en gedachten van hun maker weergeven, het medium is ook bijzonder geschikt om nieuwsberichten weer te geven. Vandaar dat ook de VVBAD voor een weblog koos, zoals eerder ook *Informatie Professional* (<http://www.informatieprofessional.nl/weblog/>) en het Overleg Kunstbibliotheken Vlaanderen (<http://www.okbv.be/blog/>) dat deden.

Het boek van Laurel A. Clyde, *Weblogs and Libraries*, is daarbij een handig hulpmiddel gebleken. Hoewel het alweer een jaar oud is en soms een beroep doet op onderzoek uit 2003 – wat gaat de tijd toch snel in deze technologische era – bevat het heel wat bruikbaar materiaal. De technologie is niet wezenlijk veranderd. Wie erover denkt om zelf een blog te starten, kan aan de hand van het boek een lijst opstellen met functionele eisen. Hij of zij vindt er de weg naar de belangrijkste spelers op de 'markt', zoals Blogger of Typepad en krijgt er een mooie opsomming van managementaspecten die erbij komen kijken bovenop.

Spectaculair is dat allemaal niet, handig wel. Maar dit is niet alleen een boek over weblogs, het is er ook één over bibliotheken. Prof. Clyde stelt de vraag naar het nut van blogs voor bibliotheken. De betere blogs kunnen een interessante bron van informatie zijn en Clyde somt er heel wat op. Ongetwijfeld is dit het onderdeel van het boek dat het snelst verouderd zal zijn. Maar opnieuw: het zet je wel op weg. Bovendien word je ook wegwijz gemaakt in het zoeken binnen de blogosfeer, wat niet zo evident blijkt te zijn.

Een bibliotheek kan ook zelf een weblog starten – vandaar ook het managementsluit in dit boek. Rond een blog kan ze gebruikers samenbrengen. Ze kan een blog gebruiken voor de marketing van diensten of voor interne communicatie. Eén gouden raad alvast: vergeet niet terug te linken naar de website van de bibliotheek.

Laurel A. Clyde, lid van de Australische diaspora van *teacher librarians*, professor aan de Universiteit van IJsland

en webmaster van de International Association of School Librarianship (IASL) schreef een vlot leesbaar en pretentieloos boek. Wie op zoek is naar technische snuffjes, informatie om zelf blogsoftware te bouwen of een theoretisch kader voor de blogosfeer, zoekt beter een ander boek. Maar elke bibliothecaris die wel eens een blog gezien heeft en wil weten wat hij daar nu mee aan kan in zijn of haar bibliotheek, is met deze inleiding zeker geholpen.

Weblogs and Libraries / Laurel A. Clyde. - Oxford: Chandos

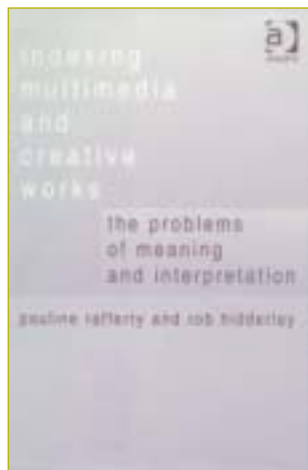
Bruno Vermeeren, beleidsmedewerker VVBAD
bruno.vermeeren@vbad.be

Ze hebben zeker een punt: het is niet mogelijk om alle aspecten van een creatief werk te vatten in enkele trefwoorden of termen uit een classificatie, net zomin als dat je alle invalshoeken van waaruit je een wetenschappelijk werk kunt bekijken kunt vatten. De vraag is of dit ook zo nodig hoeft. Ontsluiting is altijd een compromis tussen het zo goed mogelijk toegankelijk maken van het werk en praktische en menselijke beperkingen. We willen er een specifiek en beperkt doel mee bereiken en dit is niet de uitputtende analyse van een kunstwerk in al zijn aspecten. Daarnaast is er ruimte voor kunstcritiek en voor ieders persoonlijke interpretatie.

Indexing multimedia and creative works : the problems of meaning and interpretation / Pauline Rafferty, Rob Hilderley. - Aldershot : Ashgate, 2004. - xiv, 208 p. - ISBN 0-7546-3254-7

Piet De Keyser, coördinator hogeschoolbibliotheken
Katholieke Hogeschool Leuven
piet.de.keyser@khleuven.be

Ontsluiting van multimedia

De ondertitel zegt meer over het boek dan de titel: dit is geen overzicht van ontsluitingstechnieken voor multimedia of kunstwerken. Veeleer is het een betoog om aan te tonen dat indexing bij dergelijke werken anders en problematischer is dan bij geschreven werken. Klassieke instrumenten schieten te kort omdat ze ervan uitgaan dat communicatie een eenvoudig proces is, aldus de auteurs. Zij doen een uitvoerig beroep op de

semiotiek in een poging inzicht te verschaffen in de complexiteit van het communicatieproces. Een beetje vreemd is dat ze daarbij lang stilstaan bij klassiekers, zoals De Saussure, Peirce en Shannon en Weaver, die als pioniers meer aandacht hadden voor een zo eenvoudig mogelijke voorstelling dan voor die complexiteit. Ook zoeken de auteurs hun heil begrijpelijkerwijs in het postmodernisme, want die richting heeft immers alle aandacht voor de veelheid van interpretatiemogelijkheden.

Eerst in de helft van het boek komen concrete ontsluitingsinstrumenten voor multimedia aan bod: de *Art and Architecture Thesaurus* (AAT), de *Iconclass* van Henri van de Waal en de *Library of Congress Thesaurus for Graphic Materials I, Subject Terms* (TGM I). Daarna worden heel uitvoerig enkele werken geanalyseerd: schilderwerken, foto's, een muziekopname, een hoorspel, een stomme film. De auteurs doen ook een poging om ze te beschrijven met de AAT, *Iconclass* of *TGM I*, met als voorspelbaar resultaat dat deze instrumenten te kort schieten om de complexiteit ervan te vatten.

Vernieuwing in wetenschappelijke en technische bibliotheken

Bibliotheken die zich richten op een wetenschappelijk en technisch geïnteresseerd publiek voelen de gevolgen van de massale digitalisering van informatie het duidelijkst. In dit boek staan een 25-tal casestudies van zulke bibliotheken uit de VS die op de toppen van hun tenen staan om toch nog een rol te spelen voor hun publiek en niet af te glijden naar een archief of museum voor wetenschappelijke literatuur.

De verhalen zijn divers: soms gaat het over zeer kleine bibliotheken, soms over hele grote.

Enkele keren lezen we hoe door centralisatie een betere service werd bereikt en een andere keer net het tegenovergestelde, namelijk hoe decentralisatie de documentatie tot bij de gebruiker bracht. Soms bestaat het publiek uit toponderzoekers, soms uit undergraduates... Veel aandacht is er uiteraard voor allerlei aspecten van digitale-informatievoorziening: het opzetten van een repository van eigen uitgaven, de evolutie naar elektronische tijdschriften, de problemen rond licenties op elektronische archieven...

Zowat in de helft van het boek staan enkele verslagen over bibliotheken die op zich niet zoveel betekenen. De auteurs weten dit ook wel, maar hun verhaal is wellicht meer bedoeld voor hun oversten dan voor vakgenoten. Gelukkig

